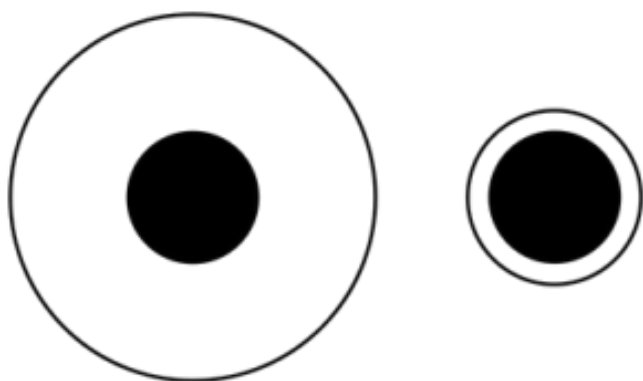

*Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.”
Johannesevangeliet, kap 8, v. 12.*

Der er mange steder i Bibelen, der betyder meget for mig. Men når mørket sniger sig ind på livet af mig, som skyerne gør det over haven i efteråret, så mindes jeg gerne Jesu ord om, at han er verdens lys.

Jeg kom til at tænke på Jesu ord fra Johannesevangeliet, da jeg hørte om en belgisk filosof, Joseph Delboeuf. I slutningen af 1800-tallet lavede han en grafisk opstilling, der fik cirkler til at se mindre ud, end de var. Han placerede en sort cirkel med en hvid ring omkring ved siden af en sort cirkel med en lille hvid ring omkring. De sorte cirkler var lige store. Men den store hvide ring om den ene cirkel gjorde, at den sorte cirkel deri så mindre ud for det menneskelige øje, end den anden.

Delboeuf's grafiske opstilling gør ikke andet, end at udvide den hvide ring. Den sorte cirkel er samme størrelse, men virker mindre – fylder knap så meget i blikket.

Jeg tænkte på Jesu ord om, at han er verdens lys, fordi Jesus gør det samme for os mennesker.

Jesus er den store hvide ring omkring alt det i vores liv, der trækker os væk fra Gud. Når vi fejler eller ikke slår til som menneske, så bryder det sorte frem i vores liv. Hvis vi kun er os selv, og ikke har Gud med i livet, så er der kun os selv til at pakke det sorte ind og væk. Men vi er kun som den lille hvide ring, og derfor fylder mørket mere, end det burde i os.

Jesus beder os om, at tage ham med i vores liv – og dermed have Guds lys i vores liv og gerning. Jesus er den store hvide ring, der pakker vores skyld og fejl ind, så de ikke fylder hele vores liv. Sorger såvel som skyldfølelse er tunge ting, at bære rundt på i livet. Men hvis vi får udvidet horisonten – gjort den hvide ring større – så fjerner det ikke sorgerne eller skyldfølelsen, men de bliver mulige at leve med. De sorte cirkler bliver ikke mindre, men fylder ikke så meget i vores liv, som hvis der ikke var en altomsluttende Gud, der bærer os gennem livet, når vi knap selv kan gå. Når vi rammes af sorger og mørke perioder i livet, så kan vi vælge at fokusere på forskellige sider af samme sag. Dør et menneske fra os falder mørket over os, sorgen tynger os naturligvis en tid.

Og vi kan vælge at fokusere på det, vi har mistet – blive i mørket – eller i stedet trøste os ved, at den døde nu er i Guds hænder – gå ind i lyset.

Når vennen har svigtet, tager vi også et valg. Vi kan være hårdhjertede og stå på vores ret – eller vi kan tilgive og få venskabet igen. Følger vi Jesu ord om, at vi skal møde vores næste med tilgivelse og barmhjertighed, så er vi lysets børn. Ved at følge Jesus bliver vi ikke fri for sorger – vi bliver heller ikke ufejlbarlige! Vi forbliver mennesker, men dog mennesker, der insisterer på, at vandre i lyset – se vores næste i Guds lys, frem for i vores egen skygge.

Når efterårsmørket sænker sig og de mørke skyer samler sig over os, så behøver vi ikke lade de mørke tider råde. Vi kan vælge at tænke tilbage på de lyse sommeraftener, eller frem mod den sommer, som kommer.

Hvis vi som mennesker lader mørket råde, så bliver vores horisont også derefter – meget lille. Tager vi Gud til os i kraft af Jesus Kristus, så skal vi ikke vandre i mørket, men i hans lys – i livets lys.

For som Jesus selv siger: ”Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.”

Mads Zachodnik